

Handelingen 5 vers 38b en 39a:

Want indien deze raad of dit werk uit mensen is, zo zal het gebroken worden. Maar indien het uit God is, zo kunt gij dat niet breken.”

.Ja, die Gamaliël met al zijn verstand en geleerdheid zonder Godsvreze, zag tenminste nog dat er schijn en zijn is. Hij separeert nog. Dat is heel wat! Hij spreekt over mensenwerk en over Godswerk.

En mensenwerk kan ver gaan. Het is als de hoop der spinnekoppen. Het kan mooi blinken en schijnen. Zo'n web, en ondertussen komt het uit de ingewanden van de spin zelf voort. Een helder inzicht in Gods Woord, Met wat verstand, uitwendig licht, een goed opsluitingsvermogen en geheugen, wat gevoeligheden gepaard met tranen. Gods volk opzoeken, wat kennis bijeen vergaderen uit oudvaders, vermeng met wat blijdschap, het laten van uitwendige zonden. Orpa schreide tranen, was graag bij Gods volk(Naomi),zij verliet haar afgoden tijdelijk uitwendig ,ze deed een schone belijdenis. En evenwel ging ze terug. Ach, wat een wonder als het bij ons waarheid mag zijn. Saul was onder de profeten en profeteerde. Dat betekent: Hij sprak goed van God. Achab scheurde zijn klederen en ging in zak en as. Judas preekte en deed krachten Hij was een geroepen ambtsdrager. Bileam sprak helder over Christus. Velen zullen zeggen:Hebben we niet in Uw naam gegeten en gedronken. Avondmaalgangers dus geweest!.En toch:een werk uit mensen. Weet u waaraan het te herkennen is? In de eerste plaats:mensenwerk verhovaardigt. 't Gaat de hoogte in. Theudas zei dat hij wat was. Ten tweede:mensenwerk imponeert. Zuigt aan: stadions vol. Geen gebrek aan belangstelling. Judas maakte veel volk afvallig achter zich. Ten derde:de liefde wordt gemist. Mogelijk een laten van de zonde, maar ten diepste geen haten van de zonde. Het zal gebroken worden. Jawel, hier reeds of in 't sterfuur en openlijk op de oordeelsdag. Niet bestand tegen de vuurgloed van Gods toorn. Geen gerechtigheid die voor God kan bestaan. Het ZAL gebroken worden. Onderzoeken we onszelf toch nauw. Met het oog op de Godsontmoeting. Ook voor het Avondmaal. Kunnen we op goede gronden aan? Immers, Gods werk, daar komt het op aan. En zeker Gods werk wordt gebeukt en bestreden, gepoogd uit te roeien. Door list of door geweld. Het wordt geoeffend en beproefd. Het gaat de oven in en de smeltkroes. Het lijkt soms totaal te sterven. Satan laat niet af het te bestrijden. En toch:Het zal niet gebroken worden. Dat zag Gamaliël toch helder. En waarom niet? Omdat het niet alleen van God is, maar UIT God is. Begrijpt U? Omdat Sions Borg verbrijzeld werd in de plaats van een schuldig, zondig volk, dat eeuwig verbroken had moeten worden.

Naar Recht. Maar zie: Het Broodkoren is verbrijzeld, verdrukt. Hij heeft Zijn gezegende ziel uitgestort in de dood. Zijn Bloed gestort. Zijn lichaam verbroken. Daar ziet het gebroken brood op. En de vergoten wijn. Omdat Hij werd gebeukt, geslagen, uitgeroeid op Golgotha, daarom en daarom alleen zal Gods werk niet gebroken worden. Omdat het ten diepste om Gods eer gaat. De verheerlijking van Gods Deugden. De Ere Gods. En zal men nu met enige vrucht aan de bediening van het Heilig Avondmaal mogen gaan, dan zal er toch de wedergeboorte en het geloof moeten zijn, dat met Christus verenigt. Die hartelijke verfoeiing van zichzelf, de smarten der wedergeboorte, de droefheid naar God, maar toch ook enige kennis van de Middelaar. Kort gezegd: Gods werk zal toch in onze ziel aanwezig moeten zijn? Of durft u't zonder? Nee, zegt u, maar daar

loopt het nu juist over Daar heb ik geen licht in. En zoveel strijd. En waaraan is dat Godswerk dan te herkennen?

Ach, het vloeit het uit een Drie-enig God. Het komt voort uit het verkiezend Welbehagen des Vaders, het steunt op de Bloedverdiensten van Christus en het wordt toegepast en uitgewerkt door de Heilige Geest in het hart van de uitverkoren zondaar. Maar daar heb ik zowenig licht over of dat mij geldt, klaagt iemand. Let eens op, waardoor dit Godswerk zich kenmerkt: Het begint met een wonder, het wordt een steeds groter wonder en eindigt in een eeuwig wonder. Vervolgens: ze krijgen met God te doen, en het wordt ze om God te doen. In de derde plaats: Gods werk brengt in de diepte, in de ootmoed en maakt ze verloren mensen. Kent u dat? Niet waardig dat de Heere onder hun dak inkomt. Ga uit van mij, want ik ben een zondig mens. In de vierde plaats: Gods werk kan uiteindelijk niet rusten in tranen, gestalten, keus, blijdschap of vruchten, maar Gods Geest verheerlijkt Christus. Dat is Zijn liefste werk. Hij maakt plaats voor Hem, openbaart Hem in de weg van het wonder, doet vluchten tot Hem, verenigt met Hem en doet leven uit Hem. Het wordt ze om Hem te doen!! Alle andere gronden worden ongenoegzaam. Tenslotte: Gods werk doet zuchten, smeken, verlangen, hongeren, uitzien naar de gemeenschap met God. Zijn gunst sterkt immers meer dan de uitgezochtste spijzen? Dat we onszelf bij Hemels Licht zouden onderzoeken. Op dit Godswerk komt alles aan. Hij wil erom gebeden worden, opdat Hij het schenke.

Ds. W.J. Karel Hardinxveld-Giessendam.